

kus sisse se olli pakkitud, — rohkepa kui paar sadra pennikoormat omma kätte peol kandma, sest wantri peal olleks se kobe katki põrronud, ja wantriga ei sa ka neist kõrgist mäggedest ülle, mis selle pitka teereisi peal wastotullewad.

Kuninga noorem wend ütles mitto korda omma wannema weina wasto jutto peale: „Kül sa nääd, sinno kingitus on eäne katki, kui se omma seisõ paiga peale saab!“

Wannem wend wastas: „Weame kihla, et minno mehhed kandwad sedda terwelt seina, kuhho se peab seisõma jama.“

Pitka aia tagga tullid Kina maalt kasso-wijad Europama Kuningale: „Peegel sai küt terwelt seina, agga Kina Kuningas ei wõtta wasto, egga aina ka lubba kaubelda!“

Europama Kuningas ütles: „Toge taggasi, agga Jummal hoidko, kui üks raggo peaks sees ollema!“

Mõnne ku parrast jubba jälle needsammad nellikümmend meest sanud omma liina, tõid selle sure peeglikasti mõnne saa pennikoorma tagga

üllema wallitsega aumaja treppi ette. — Saab nähha, kas on terve. „Wõtke kasti kaas tasfa-keste pealt ärra!“

Inneto suur peegel läigib päwa paistel kui kuld, terve nago praego lodud kannamunna soia peesõ sees.

Wannem wend ütles: „Noh, kas ta nüüd katki on? — Maksa wälja meie kihlamisõse hind!“

Noorem ütles: „Egga se weel omma paiga peal ei seisõ!“

Nellikümmend meest hakkasid omma õrna koormaga kiwitreppist üllesminnema. Üks kanda ja kommistas, peeglikenne putus otsaga wasto kiwile, ei teinud muud kui „priist“. — Raggo sees! — Ja üks ütles selle jutto lõppetusesõ, et wanna Saksakele mõistosõanna on nenda: „On ja klaas Pea on maas!“ — [Mathus. Volksbl. 1852.]

4. Palwe wäggi.

Saksamaal olli ühhes küllas se seadus,